

Sygn. akt IIKa 17/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Karol Skocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 4.03.2016 r.

sprawy R. Ł.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z dnia 27 listopada 2015 r. sygn. akt IIK 308/15

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że okres orzeczonego środka karnego w punkcie 4 w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniża do lat 10 (dziesięciu).
2. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.
3. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Karol Skocki

Sygn. akt IIKa 17/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Turku wyrokiem z dnia 27 listopada 2015r. w sprawie II K 308/15 uznał R. Ł. za winnego tego, że w dniu 10 czerwca 2015 roku w M. w woj. (...) kierował w ruchu lądowym motorowerem marki S. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu będąc prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku sygn. akt IIK 193/14 z dnia 5 czerwca 2014 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości określone w art. 178a § 1 k.k., tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres lat 3, wymierzając mu jednocześnie na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 20 złotych jedna stawka.

Ten sąd orzekł również dożywotnio wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok ten zaskarżył obrońca oskarżonego w części dotyczącej środków karnych - zarzucając mu rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary w postaci orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów dożywotnio

za zarzucone przestępstwo, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości czynu zabronionego przypisanego oskarżonemu, stopień jego zawinienia oraz wzgląd na cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara powinna osiągnąć w stosunku do skazanego i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa uzasadniają wymierzenie kary łagodniejszej - wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec skazanego 3 letniego zakazu prowadzenia pojazdów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Turku.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje częściowo na uwzględnienie, a mianowicie w zakresie dolegliwości orzeczonego środka karnego.

Podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 42 § 3 k.k. sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173 k.k., którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 k.k. lub w art. 355 § 2 k.k. był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

W realiach niniejszej sprawy przesłanki przewidziane w art. 42 § 3 k.k. zostały spełnione, bowiem oskarżony R. Ł. dopuścił się przestępstwa z art. 178 § 4 k.k. Oskarżony ponownie popełnił przestępstwo polegające na kierowaniu pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, będąc uprzednio za takie samo przestępstwo skazanym, dlatego zachodzą warunki do orzeczenia tego środka karnego.

Zważywszy jednak na właściwości i warunki osobiste oskarżonego, w szczególności, że ma na utrzymaniu dziecko, mieszka z konkubiną i podejmuje prace dorywcze oraz na fakt, że poruszał się Simsonem i stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu nie było znaczne, uznano że zachodzi wyjątkowy wypadek pozwalający na odstąpienie od wymierzenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów.

Zdaniem sądu odwoławczego orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w odpowiednio długim, dziesięcioletnim wymiarze, z jednej strony odpowiednio zabezpieczy społeczeństwo przed zagrożeniami ze strony oskarżonego na drodze, a z drugiej strony dostatecznie spełni swe cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego.

W tym stanie rzeczy, o ile argumenty zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego wskazujące na przyjęcie czynu oskarżonego jako szczególnego przypadku w rozumieniu wskazanego przepisu zasługują na uwzględnienie, to wniosek o wymierzenie środka karnego w minimalnym wymiarze nie może zasługiwać na zrozumienie.

Podkreślić należy, że przepis art. 42 § 2 k.k. przewiduje dolną granicę orzekania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych 3 lat i w tym wymiarze został wcześniej orzeczony środek karny wobec oskarżonego R. Ł. przez Sąd Rejonowy w Turku wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014 roku w sprawie IIK 193/14, dlatego orzekanie tego środka w niższym wymiarze niż okres dziesięcioletni nie znajduje uzasadnienia.

Mając zatem powyższe na uwadze sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 4 k.p.k. oraz art. 456 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczony środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniżył do 10 lat, a w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymał w mocy.

Zdaniem sądu odwoławczego w niniejszej sprawie nie zachodziły przesłanki z art. 439 § 1 k.p.k. stanowiące podstawę do uchylenia zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.

Z uwagi na trudną sytuację majątkową oskarżonego, stosownie do art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami), zwolniono go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Karol Skocki

.